

Wzorzec FCI nr 74 / 19.05.2009

SEALYHAM TERRIER

Pochodzenie: Wielka Brytania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 26.03.2009

Użytkowość: terier.

Klasyfikacja FCI: grupa: 3 teriery
sekcja 2: teriery małe
Bez prób pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Swobodny w ruchu, aktywny, proporcjonalnej budowy, przy małym wzroście duża masa ciała, sylwetka w obrysie prostokątna, nie kwadratowa.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Twardy, nieugięty i chętny do wykonywania zadań. Czujny i odważny, o przyjaznym usposobieniu.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Czaszka: lekko wysklepiona, szeroka między uszami.

Trzewioczaszka:

Nos: czarny.

Kufa: szczęka i żuchwa mocne, tępo zakończone, długie.

Uzębienie: silne i równe, kły zwierają się odpowiednio, są długie w proporcji do wielkości psa. Regularny zgryz nożycowy, to znaczy, że siekacze szczęki w ścisłym kontakcie zakrywają siekacze żuchwy. Ustawienie siekaczy jest prostopadłe.

Kości policzkowe: nie są wystające.

Oczy: ciemne, dobrze osadzone, okrągłe, średniej wielkości. Preferowane są ciemnopigmentowane powieki, ale toleruje się niedopigmentowane.

Uszy: średniej wielkości o lekko zaokrąglonych koniuszkach, noszone przy policzkach.

SZYJA:

Dobrej długości, gruba i muskularna, wtapia się w ukośnie ułożone łopatki.

TULÓW: średniej długości, elastyczny, gibki.

Grzbiet: prosty.

Klatka piersiowa: szeroka i głęboka, dobrze schodząca między przednie kończyny. Żebra wyraźnie zaokrąglone.

OGON:

Dawniej był zazwyczaj kopiowany.

Ogon kopiowany: średniej długości, gruby, koniuszek jest zaokrąglony. Osadzony na poziomie górnej linii ciała, noszony pionowo. Guzy siedzeniowe (pośladki) powinny być wypukłe i wystawać poza nasadę ogona.

Ogon niekopiowany: średniej długości, pasujący do sylwetki. U nasady gruby, zwęża się ku koniuszkowi. Idealny jest ogon noszony pionowo ale nie przesadnie pochylony nad grzbietem. Ogon nie może być zakręcony ani zwinięty. Guzy siedzeniowe (pośladki) powinny być wypukłe i wystawać poza nasadę ogona.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: krótkie, mocne i tak proste, jak to tylko możliwe, przy nisko schodzącej klatce piersiowej.

Łopatki: linia prowadząca od zwieńczenia łopatek w kłębie, poprzez staw łokciowy ku ziemi powinna być pionowa.

Łokcie : przylegają do klatki piersiowej.

Kończyny tylne: wyjątkowo silne, jak na psa tej wielkości.

Uda: szerokie i muskularne.

Stawy kolanowe: dobrze kątowne.

Stawy skokowe: mocne, dobrze kątowne, równolegle ustawione śródstopia.

Łapy: okrągłe, kocie o grubych opuszkach, skierowane do przodu.

RUCH:

Płynny i energiczny, o długim wyroku, łapy kierowane prosto ku przodowi.

SZATA:

Włos: okrywowy długi, sztywny, „druciany”, podszerstek chroniący przed złą pogodą.

Umaszczenie: czysto białe lub białe z cytrynowymi, brązowymi, niebieskimi lub borsuczymi znaczeniami na głowie i uszach. Czerń i przesianie niepożądane.

WZROST I WAGA:

Wysokość w kłębie: nie powinna przekraczać 31 cm.

Waga: idealna dla samców ok. 9 kg,

idealna dla suk ok. 8,2 kg.

Wygląd ogólny, typ i solidna budowa są najważniejszymi kryteriami.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od ich nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

Psy, wykazujące wyraźne wady fizyczne lub zaburzenia psychiczne powinny być dyskwalifikowane.

UWAGA:

Samce muszą mieć normalnie rozwinięte dwa jądra, umieszczone w worku mosznowym.